

Χαιρετισμός κ. ΑΓΓΕΘΑ στο Διεθνές Συμπόσιο του CISM

Κυρίες και κύριοι,

με ιδιαίτερη ικανοποίηση χαιρετίζω το Συμπόσιο του Διεθνούς Συμβουλίου Στρατιωτικού Αθλητισμού που φιλοξενείται φέτος εδώ στην Αρχαία Ολυμπία, την κοιτίδα του αθάνατου Ολυμπιακού Πνεύματος.

Η χαρά μου είναι επίσης μεγάλη καθώς το Συμπόσιο πραγματοποιείται στην Ελλάδα σε μια χρονιά ιδιαίτερα ξεχωριστή για εμάς τους Έλληνες, ενώ γιορτάζουμε την λαμπρή επέτειο των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση που οδήγησε στην Εθνική Ανεξαρτησία και στην ίδρυση του σύγχρονου Ελληνικού Κράτους.

Πρώτα από όλα, και με αφορμή την παρουσία τόσων εκλεκτών επισκεπτών στις εγκαταστάσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι στα αρχαία χρόνια, και μιλώ για τον 5ο αιώνα προ Χριστού, πολιτικοί, φιλόσοφοι και διανοούμενοι συνήθιζαν να συγκεντρώνονται εδώ στην Αρχαία Ολυμπία από όλη την Ελλάδα κάθε χρόνο προκειμένου να παρουσιάσουν τις ιδέες τους και να ανταλλάξουν απόψεις μεταξύ τους πάνω σε σημαντικά θέματα.

Είναι αυτή ακριβώς η παράδοση που συνδυαζόμενη με την παρουσία σας εδώ σήμερα θα σας παράσχει τη μοναδική ευκαιρία να διαπιστώσετε την αξία του στρατιωτικού αθλητισμού και την ιστορικά αποδεδειγμένη διαχρονική και αναπόσπαστη σύνδεσή του με τον στρατιωτικό βίο.

Αναμφίβολα, η άθληση συνιστά κρίσιμο παράγοντα στη διαμόρφωση του μαχητή στο διάβα όλων των εποχών και σε κάθε τόπο. Ο πόλεμος απαιτούσε πάντοτε και συνεχίζει μέχρι και σήμερα να απαιτεί μαχητές με σωματική ρώμη και αντοχή, ικανούς να αναμετρηθούν στο πεδίο της μάχης με οποιονδήποτε αντίπαλο και να φέρουν στην Πατρίδα τους τη νίκη. Γι' αυτό και οι Ένοπλες Δυνάμεις όλων των χωρών παγκοσμίως επιδιώκουν να έχουν στις τάξεις τους στελέχη με άριστη φυσική κατάσταση.

Η άθληση είναι το θεμέλιο της στρατιωτικής εκπαίδευσης, γι' αυτό και είναι ενταγμένη σε όλα τα στρατιωτικά προγράμματα του κόσμου. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε, ότι ένας από τους βασικούς λόγους αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων από τον Βαρώνο Πιερ ντε Κουμπερντέν υπήρξε η βελτίωση της φυσικής κατάστασης των Γάλλων στρατιωτών.

Είναι επίσης γεγονός ότι ο μαχητής και ο αθλητής έχουν πολλά κοινά στοιχεία μεταξύ τους. Και οι δύο προετοιμάζουν εντατικά και με πειθαρχία το μυαλό και το σώμα τους εν όψει του σκληρού αγώνα που θα δώσουν. Και οι δύο εμφορούνται από αρετές όπως το θάρρος, η αντοχή και η συνεχής προσπάθεια, ενώ και οι δύο επιδιώκουν τη νίκη, ο μιν αθλητής στο στίβο του αγωνίσματος ο δε μαχητής στο πεδίο της μάχης. Μια νίκη που θα χαρίσει δόξα και τιμή τόσο στους ίδιους προσωπικά, όσο και στην Πατρίδα τους, καθιστώντας τους αθάνατους!

Ενδεικτικό εξάλλου της διασύνδεσης του αθλητισμού με τον πόλεμο, είναι και το γεγονός ότι χρησιμοποιούμε ορολογία ως δάνειο από την

στρατιωτική ορολογία, όπως «ολομέτωπη επίθεση», «καλή άμυνα» ή «τακτική κίνηση». Και πράγματι, στη σκέψη των αρχαίων Ελλήνων η σύνδεση πολέμου και αθλητισμού ήταν πολύ βαθύτερη, και αυτό αποδεικνύεται από ιστορικά δεδομένα, αφού τα αγωνίσματα των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων ήταν κυρίως εμπνευσμένα από τον τρόπο διεξαγωγής του πολέμου. Για παράδειγμα ο αγώνας ταχύτητας μεταξύ των οπλιτών διεξαγόταν μεταφέροντας πλήρη φόρτο μάχης, οι αρματοδρομίες ήταν σκληρές και βίαιες, η δισκοβολία αναπαριστούσε τη ρίψη πέτρας κατά τη μάχη, ο διαγωνισμός στο ακόντιο προσομοίαζε τη ρίψη του πολεμικού δόρατος, και η μάχη σώμα με σώμα ενσωματώθηκε ουσιαστικά στο Παγκράτιο. Η συντριπτική άλλωστε πλειονότητα των αθλητών που συμμετείχαν στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν οπλίτες-πολεμιστές, ενώ το συμβολικό γκρέμισμα μέρους των τειχών της πόλης προς τιμήν των Ολυμπιονικών, ήθελε να δείξει ότι οι Αρχαίοι Έλληνες ένωσαν απόλυτη ασφάλεια από εξωτερικούς κινδύνους και ότι εφόσον η πόλη τους διέθετε τέτοιου υψηλού επιπέδου αθλητές-πολεμιστές, δεν είχε ανάγκη από τείχη να την υπερασπίσουν.

Επιπρόσθετα και στο πλαίσιο της επετείου των 200 ετών από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω την κυρίαρχη θέση που κατείχε η φυσική άσκηση στη ζωή των Ελλήνων μαχητών εκείνης της εποχής. Αναφέρομαι στους Κλέφτες και τους Αρματολούς που ζούσαν ελεύθεροι στα βουνά, οι οποίοι γυμνάζονταν σκληρά και αδιάκοπα ώστε να έχουν μέγιστη σωματική δύναμη, υπεράνθρωπη αντοχή και μεγάλη ταχύτητα, προκειμένου να

νικήσουν στις δύσκολες μάχες που έδιναν απέναντι σε υπεράριθμους αντιπάλους. Γι' αυτό και διαγωνίζονταν μεταξύ τους στο τρέξιμο πάνω στις βουνοπλαγιές, στο σημάδι, στο πέταγμα του λιθαριού, στο άλμα, στην ιππασία και στην πάλη.

Με αυτές τις σκέψεις χαιρετίζω το Συμπόσιο του Διεθνούς Συμβουλίου Στρατιωτικού Αθλητισμού και κηρύσσω την έναρξη των εργασιών του, εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι θα αποτελέσει μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να αναδειχθεί στο μέγιστο βαθμό η αξία του στρατιωτικού αθλητισμού και η βαθιά σύνδεση μεταξύ αυτού και των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σας ευχαριστώ.